

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Οὕτω λοιπὸν πρόκειται νὰ πολεμήσωμεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ τῆς συμμορίας του ; ἄνευ ἀστειότητος, ἄνευ μειδιάματος, ἄνευ ἐπιφάσεως πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἄγωνα ἔθνικόν δεινότατον ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ γενηρακότος ἁμαρτωλοῦ, ὅστις μέχρι χθὲς δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸν πόλεμον ; Ὁ δὲ διακινδυνεύωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν τιμὴν καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, δι' ἣν ἐργάσθη ἱστορία δύο χιλιάδων ἐτῶν, εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀνθρώπων, ὧν μόνη ἱκανότης ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ πανουργία καὶ ἡ ἐλλειψίς πάσης ἀρχῆς ;

'Απὸ ἐξ μηνῶν καθ' οὓς διευθύνουσι τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος παρέλυσαν καὶ ἔνεκα ἀνικανότητος καὶ ἔνεκα κομματικῶν ὑπολογισμῶν τὸν στρατὸν καὶ ἡμεῖς πρὸς ἀνταμοιβὴν ἀνεθήκαμεν αὐτοῖς τὴν ἀνωτάτην καθοδηγίαν τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήματος. Πρὸς ποῖον σκοπὸν ; ἵνα ἀτιμασθῶμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ἢ ἵνα δεκατισθῶμεν ὑπὲρ τὴν μάχαιραν τοῦ ἐχθροῦ ; Βλέπετε λοιπὸν ἔθνος ἀπονενημένον ἢ ἔθνος μωρῶν καὶ παραφρόνων ;

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀνέτρεψε μίαν ἐξόχως πολεμικὴν κυβέρνησιν καὶ ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν περίπυστον πολιτικὸν ἀπαταιῶνα, τὸν πανελλήνιον ψευδολόγον, ὅστις ἐπισήμως μὲν ὑπέσχετο 80 χιλιάδας ἐπιστράτους, διὰ νὰ ἀπειλήσῃ δῆθεν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Τουρκίαν, ἰδιαιτέρως δὲ ἐβεβαίωσεν τοῦ βουλευτῆς ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ φοβηθῇ τὴν γενικὴν πυρκαϊὰν καὶ θὰ ἐπιβάλῃ μίαν οἰανδήποτε γραμμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν.

Τὴ συνέβη ἔκτοτε ; Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία ἀπεδείχθη ὅτι οὐδόλως συνεκινήθησαν ἐκ τῶν κούφων ἀπειλῶν ἐνὸς γελοίου κομπαστοῦ. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία ἐνόησαν ὅτι ὁ διὰ τῶν λόγων ἀπειλῶν πρωθυπουργός, ἐν τοῖς πράγμασιν εἰργάζετο ὅπως καταστήσῃ ἀσθενεστέρως τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο, Εὐρώπη καὶ Τουρκία περιεφρόνησαν τὸ οὐτιδανὸν τοῦτο ἔθνος, τὸ ὁποῖον μό-

νον νὰ ἀπειλῇ γνωρίζει μὲ ὀχληροτάτην μονοτονίαν. Καὶ δὲν ἀποδεικνύει ἰσχύτην περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἡ γραμμὴ ἣν ἰσχύτως ἡ Τουρκία ἐπρότεινε καὶ ἡ Εὐρώπη λέγεται ὅτι ἐνέκρινεν ; Ἰδοὺ πῶς ὁ πόλεμος, ὁ μὴ περιμένόμενος, κατέστη ἀναγκαῖος.

* Ἄν τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη παρέμενε μέχρι σήμερον ἐν τοῖς πράγμασιν, ἂν αἱ στρατιωτικαὶ ὑμῶν παρασκευαὶ ἐξηκολούθουν μετὰ τῆς αὐτῆς σοβαρότητος καὶ ἐπιγνώσεως μεθ' ἧς ἤρξαντο, ἂν ὁ στρατὸς μὴ παρελύετο ὅλως ἠθικῶς καὶ ἀριθμητικῶς, ἂν ἡ Ἑλλὰς κατώρθου στρατιωτικῶς ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ κατωρθώσῃ, ἂν σήμερον εἴχομεν 80 χιλιάδας στρατοῦ, ὡς ὑπέσχετο ὁ κ. Τρικούπη ; οὐχὶ Κουμουνδουρικῶς, ἀλλ' ὡς βεβαίως τότε καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ περιόριζε τὰς προσφορὰς τῆς εἰς μόνην τὴν Ὁθίαν καὶ ἡ Εὐρώπη θὰ ἐφοβεῖτο πράγματι τὴν πυρκαϊὰν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ πόλεμος ἴσως θὰ ἀπετρέπετο.

Σήμερον ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος. Ὁ Κουμουνδούρος ἐπέσεν εἰς τὰ ἴδια ἑαυτοῦ δίκτυα, καὶ τὸ χερίστον, συμπάρεσσε καὶ τὸ ἔθνος εἰς τὸν διπλωματικὸν αὐτοῦ ἐξευτελισμὸν καὶ τέλος εἰς τὸν πόλεμον, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου σήμερον οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη, ἀλλ' οὐδὲ ἔχομεν ἂν ὡς ἔθνος τὴν συνείδησιν ἀναπεπαυμένην, ὅτι ἐπράξαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ πράξωμεν, ὅπως διεξαγάγωμεν αὐτὸν ἐντίμως καὶ ἐπιτυχῶς.

Τί λέγει σήμερον ἡ ἐπονείδιστος ἐκείνη Βουλὴ, ἥτις ἀνέτρεψε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη μὲ τὴν κρυφίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον διὰ τῆς ἐπιδεξιότητος τοῦ κ. Κουμουνδούρου ; Σήμερον εἰς τί συνίσταται ἡ ἐπιδεξιότης αὕτη ; Σήμερον εἶδομεν ὅτι ὁ Κουμουνδούρος ὑπελόγιζεν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ἡπατήθη οἰκτρῶς ; διότι ἡ Εὐρώπη θὰ περιορίσῃ τὸν πόλεμον καὶ θὰ μᾶς ἀφήσῃ ἐλευθέρους νὰ σφαγῶμεν μὲ τοὺς Τούρκους. Ὁ Κουμουνδούρος ὑπελόγιζεν εἰς τὴν εἰρηνοφιίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅμως σήμερον εἶδομεν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίττηδες διεξήχθησαν ὅπως φέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὸν πόλεμον.

Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας μὲν ἀρξάμενος ἐκήρυξεν ὁ Βίσμαρκ ἀκάρπους, ἵνα παραλύσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἐλ-

πίδα εἰρηνικῆς λύσεως· ἐπίτηδες δὲ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν ἡ Γερμανία ὅπως ὤθησῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν εἰς τὸν πόλεμον. Ταῦτα πάντα οἱ πάντες εἶδον πλὴν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ὅστις ἐξύπνησε μίαν ἡμέραν μὲ τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς Τουρκίας ἀνὰ χεῖρας, ἔτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδε τὸ φάσμα τοῦ πολέμου ἐνώπιόν του.

Σήμερον ὁ γελοῖος πανοῦργος καὶ ἄν θέλῃ, δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον, ὃν οὐδὲ ἐφαντάζετο· διότι αἱ τελευταῖαι προτάσεις τῆς Τουρκίας εἶναι τοσοῦτον ἐξευτελιστικαί, ὥστε μόνον Δελιγιάννης τις ἐδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ αὐτάς. Διὰ τοῦτο σήμερον ὑποκρίνεται τὸν ἀρειμάνιον καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐφένδρους καὶ τοὺς ἀπαλλαγέντας, κηρύττει δὲ ὅτι θὰ προσκαλέσῃ καὶ τὴν ἐθνοφρουρὰν μὲ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τὸν φοβηθῇ ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία. Διότι διὰ τὸν Κουμουνοῦρον δὲν ὑπάρχει σημεῖον πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ἄφ' οὗ δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὁ λησμονήσατε τὴν Δομοκόν;

Οὕτω λοιπὸν θὰ πολεμήσωμεν μὲ τὴν αἰώνιον ἰδέαν ὅτι πάντοτε ὑπάρχει καιρὸς νὰ ὑποχωρήσωμεν. Οἱ στρατιῶται μας θὰ λάβωσιν ἐν σύνθημα πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ ἐν πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὁ ἄν ἐν τοιοῦτῳ πολέμῳ δὲν προβλέπετε τὴν πανωλεθρίαν, εἴθε ἐθνὸς ἀντάξιον τοῦ Κουμουνοῦρου κυβερνήτου.

Δός του.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κατάρθρωσε νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα Ἀδδὴρα καὶ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ἔθνος ἐβραίων; Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅς' ἔν ἡ κοινωνία ἡμῶν ἐντὸς ὀλίγων ἐνιαυτῶν ἀπέβαλε πᾶν αἶσθημα τιμῆς; Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις τὴν μεγάλην ἰδέαν τοῦ ἔθνους ἐξηυτέλισεν ἐνώπιον ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης; Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐπέτυχεν ὅπως ἡ γενεὰ ἡ τραφεῖσα μὲ τὰς μεγάλας ἰδέας τοῦ 21 καταστῇ δειλὴ καὶ θρασυδείλος καὶ μικροφιλότιμος; Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐνεθάρρυνε πάντα τὰ ἐλαττώματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπέπνιξε πᾶσαν αὐτῶν ἀρετὴν; Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ τοσοῦτον φαῦλος, τοσοῦτον ἀσυνείδητος καὶ τοσοῦτον ἐγωϊστὴς, ὥστε ἀπόλαυσιν νὰ θεωρῇ τὸ νὰ καταδολεψθῇ ἔθνος ὀλόκληρον, ὥσει ἦτο ὅλον τὸ ἔθνος προσωπικός του ἐχθρός; Τίς ἠγάπησε τοὺς φαύλους ὡς τέκνα του καὶ ὡς ἀδελφοὺς του καὶ ἐμυκτήρισε καὶ κατεδίωξε τὴν ἀρετὴν ὡς μiasματικὸν μόλυσμα; Τίς, εἰς τὰς παραμονὰς πολέμου, ἐμπνέει εἰς ὀλόκληρον ἔθνος τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἀνανδρίαν; Τίς ἐξέδυσεν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς προγονικῆς χλαμύδος αὐτῆς καὶ ἐνέδυσεν αὐτὴν τὰ ράκη ἐπαίτου; Τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις εἰς πᾶσαν κρίσιν τοῦ ἔθνους στιγμὴν παρενέβαλεν εἰς τὰς κοινὰς προσπαθείας τὴν ὀλεθρίαν αὐτοῦ ἐπιρροήν, ὅπως ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ ἔθνους πᾶν μέλλον πραγματικὸν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα βεβαίαν; Τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις εἰργάσθη ὅπως ἐμφυσήσῃ εἰς τὸ ἔθνος πνεῦμα μωρίας, ἀσταθείας καὶ κτηνώδους φιληδονίας; Τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἠδύνατο ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ζύμης νὰ πλάσῃ γίγαντας καὶ ἔπλασε νάνους; Τίς

προστοιμάζει τὴν ἐθνικὴν ἥτταν, τὴν πανωλεθρίαν καὶ τὸ δνειδος διὰ τῆς μωρίας καὶ τῆς ἀδιαφορίας;

Εἰς τὸ πρῶτον λύτον τοῦ παρόντος αἰνίγματος τὸ **Μὴ Χάνεσαι** παραχωρεῖ τὸν τίτλον πρωθυπουργοῦ τῆς νομοσύνης.

Τεπούκειτος

Η ΝΕΑ ΛΟΥΚΡΗΤΙΑ ΒΟΡΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν ἡ περιώνυμος διὰ τὴν αἰσχροτήτα της κατηγορία κατὰ τοῦ γνωστοῦ ἀνταποκριτοῦ γαλλικῶν φύλλων κ. Δελογγῆ. Ἐκ τῆς δίκης ἀπεδείχθη μὲν καθαρῶτα ἡ ἀθωότης τοῦ ἀτυχοῦς τούτου πατρός, ἀλλ' ἀπεδείχθη συγχρόνως, ὅποιαν φρικώδη κακοήθειαν ἐγκρύπτει πολλάκις ἡ σὰρξ κορασίῳ τρυφερῶν. Σεῖς πατέρες, ὅσοι κήδεσθε διὰ τὴν τιμὴν τῶν θυγατέρων σας, ἀναγνώσατε μετ' ἐπιστάσις τὰς ἐπομένους γραμμάς, ἵνα μὴ ἐπαναπαύσθε πάντοτε εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, ἣν φαντάζεσθε ὅτι παρέχετε εἰς τὰ τέκνα σας. Σεῖς μητέρες, ὅσαι φιλοτιμείσθε νὰ ἀναδείξετε τὰς θυγατέρας σας ἐντίμους οἰκοδεσπόνας, ἀναγνώσατε ἵνα μάθητε εἰς ποίας παρεκτροπὰς ὑπόκειται πολλάκις ἡ ἀθλία σὰρξ. Σεῖς τέλος κόραι, μὴ ἀρνηθῆτε νὰ ἀναγνώσῃτε τὰς περιπετείας ἐσχάτου ἐξευτελισμοῦ μιᾶς ὁμηλικῆς σας καὶ ὁμοφύλου σας, διὰ νὰ σπουδάσετε τελειότερον τὴν ἀθροπίνην φύσιν καὶ νὰ μὴ ἐκπλήττεσθε εἰς τὸ μιᾶρον τὸ δρᾶμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἡ Κλοτίλδη Δελογγῆ εἶναι κόρη φυσικὴ· ἔχει ἡλικίαν μόλις δώδεκα ἐτῶν· εἶναι μορφῆς κανονικωτάτης, ἀναστήματος μετρίου· ἔχει γλυκυτάτους καὶ ἐκφραστικωτάτους ὀφθαλμοὺς, χρῶμα ραδινὸν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ φυσιογνωμίᾳ της φαίνεται συμπαθεστάτη καὶ ἀξία τῆς τρυφερᾶς μερίμνης τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Ἀλλ' οὐχ ἥττον φαίνεται ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς ὥριμος· τὸ στήθος αὐτῆς εἶναι ἀνεπτυγμένον καὶ στρογγύλον, εἶναι στῆθος κόρης δεκαοκταετοῦς· τὸ πνεῦμα της εἶναι τελείως μεμορφωμένον· ὁμιλεῖ ὡς τελεία γυνή· ὑποθέτει ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς ἀνατροφὴν, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ εἰς τὰ καφενεῖα ἐθαμίζε μετὰ τῆς κόρης του· ἀλλὰ ψυχολόγος παρατηρητὴς θὰ ἔβλεπεν ὅτι ἡ ὥριμότης τοῦ πνεύματος αὐτῆς ἀνῆκε μᾶλλον εἰς τὴν φύσιν. Ἐχει χάριτας πολλὰς· γνωρίζει νὰ ἀκροάζεται, γνωρίζει νὰ σπουδαιολογῇ, γνωρίζει καὶ νὰ ἀστείεύεται, ἀλλὰ ὑποκρύπτει ἐντὸς τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐκτακτὸν θερμότητα καὶ ἀκόρεστον πρὸς τὴν ἡδονὴν ὁρμήν. Διὰ τοῦτο τὸ χρῶμα αὐτῆς κλίνει πρὸς τὸ μέλαν. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ φαινόμενα.

Ἀλλὰ κατ' οἶκον τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ μόλις δώδεκαετές, τὸ τόσον συμπαθές, φλεγμαίνεται ὑπὸ ἐπιθυμιῶν φρικῶδους κακοηθείας· ἡ φαντασία τῆς κόρης ταύτης δὲν δύναται νὰ κορεσθῇ εἰς τὰς χειροτέρας αἰσχροουργίας. Μόλις εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐκδύεται ἐνώπιον τοῦ ὑπερέτου τοῦ πατρὸς της σχεδὸν καθ' ἐκάστην, παρατηρεῖ ἐαυτὴν οὕτως εἰς τὸν καθρέπτην, ψαύει τὰ μέλη της· ζητεῖ νὰ